

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

Judecători - Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șontea Daniel, în numele inculpatului Lipencov Roman, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe

Lipencov Roman XXXX, născut la XXXX,
originar și domiciliat în mun. XXXX

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 26.08.2014 – 07.12.2015 (prima instanță);
2. 16.03.2016 – 21.09.2016 (instanța de apel);
3. 07.06.2017 – 26.07.2017 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 07 decembrie 2015, procesul penal de învinuire a lui Lipencov Roman în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Corpul delict - un telefon mobil de model „Unite F116” de culoare neagră, care se păstrează la partea vătămată Bondarenco Tatiana, s-a lăsat în proprietatea acesteia.

1.1 Prin aceeași sentință Lipencov Roman învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal a fost achitat, pe motiv că, fapta nu a fost săvârșită de către inculpat.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Lipencov Roman, la 30 aprilie 2014, urmând scopul sustragerii bunurilor altei persoane și acționând cu intenție directă, în timpul aflării la serviciu la spălătoria auto de pe str. Mihai Viteazul 6, mun. Chișinău, a pătruns prin acces liber în automobilul de model „BMW X3” cu n/î C TL 404, din care a sustras un telefon mobil de model „Unite F116” la prețul de 600 lei, efectuând apeluri în diferite direcții, astfel consumând banii de pe cont în sumă totală de 2 791 lei, pricinuind

părții vătămate Bondarenco Tatiana o pagubă considerabilă în sumă totală de 3 391 lei.

Astfel, prima instanță a indicat că inculpatului Lipencov Roman i se impută că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, infracțiunea prevăzută de art. 186 alin.(2) lit. d) Cod penal.

2.1 Tot el, la data de 27 iunie 2014, în jurul orei 21:30 min., având intenția de a sustrage bunul altei persoane, aflându-se în ghereta de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 192, mun. Chișinău, urmând intenția propusă, a agresat-o fizic pe Malinina Natalia, după ce în mod deschis a sustras de pe tezgheaua magazinului bani în sumă de 5 000 lei, după ce a părăsit locul comiterii infracțiunii cauzându-i o pagubă considerabilă.

Astfel, prima instanță a indicat că inculpatului Lipencov Roman i se încredințează că prin acțiunile sale intenționate a săvârșit jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura sect. Buiucani, mun. Chișinău, Perevoznic Ruslan, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Lipencov Roman pentru episodul infracțiunii de sustragere pe ascuns a bunurilor din patrimoniul altei persoane prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal din motivul împăcării părților și să fie declarat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, stabilindu-i pedeapsa penală sub formă de 5 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip semiînchis invocând că:

- sentința de achitare a inculpatului este ilegală;
- în partea descriptivă a sentinței contrar prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală raportat la prevederile art. 394 alin. (4) Cod de procedură penală, nu a descris fapta, în partea ce ține de furt, considerată ca fiind dovedită, astfel încât soluția nu a fost întemeiată pe motivele expuse în sentință;

- conform părții descriptive a sentinței sa constatat că, „*Lipencov Roman Alexandr este învinuit de faptul că ...*”. Cu toate că acestea, în dispozitivul sentinței instanța a hotărât că „*se încetează procesul penal de învinuire a lui Lipencov Roman, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Codul Penal în legătură cu împăcarea părților.*” Temeiul respectiv este unul de nereabilitare, astfel încât instanța urma cu certitudine să constate fapta ca fiind dovedită;

- prima instanța ignorând prevederile art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală nu a indicat învinuirea pe baza căreia cauza în privința învinuitului, în partea ce ține de jaf, a fost trimisă în judecată ci a descris fapta

considerată ca fiind dovedită, astfel încât soluția nu a fost întemeiată pe motivele expuse în sentință. Cu toate acestea, în dispozitivul sentinței de achitare, prima instanță, deși a constatat fapta de jaf ca fiind dovedită l-a achitat pe Lipencov Roman și a hotărât că „se achită Lipencov Roman învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.”;

- acuzarea nu a fost de acord cu argumentele și motivarea primei instanțe dat fiind că prevederile art. 187 Cod penal presupun sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, iar aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei se ia în considerație la calificare și servește ca o circumstanță agravantă, care nici nu s-a reținut de organul de urmărire penală și de acuzare, or inculpatului i-au fost incriminate prevederile art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deci în atare circumstanțe, lipsa leziunilor corporale constatate prin raportul de expertiză medico-legale nu dezvinovățesc pe inculpat și nici nu infirmă declarațiile părții vătămate care susține că a fost „apucată de gât”, or în asemenea circumstanțe, nu apar în mod obligatoriu leziuni corporale vizibile. Apariția leziunilor corporale depinde de intensitatea agresării, specificul organismului victimei, obiectele cu care s-a acționat, etc;

- cu referire la conținutul procesului-verbal de confruntare dintre Lipencov Roman și Malinina Natalia și faptul că în rezultatul acțiunii procesuale respective nu s-a ajuns la un rezultat pozitiv, fiecare dintre părți menținându-și poziția, remarcă că în practică sunt puține cazuri când în timpul confruntării partea apărării își schimbă depozițiile și se recunoaște vinovată de săvârșirea faptei care i se impută, or nerecunoașterea vinovăției în cazul dat este poziția procesuală a apărării și nu poate fi considerat un fapt dovedit;

- prima instanță eronat a apreciat critic declarațiile părții vătămate care este avertizată și poartă răspundere pentru denunț fals și declarații mincinoase, în schimb nu a apreciat critic ci chiar s-a bazat pe declarațiile martorului apărării care este în relație de rudenie de gradul I cu inculpatul și care cunoștea cu exactitate data când fiul său a înnoptat acasă, cu toate că data respectivă nu a fost una marcantă pentru acesta (deși tot în cadrul audierii a declarat că fiul său rar înnoptează la părinți acasă) ceea ce acuzarea a tratat drept o încercare de a crea pentru inculpat un alibi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată integral sentința, pronunțând o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care:

Inculpatul Lipencov Roman a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu încetarea procesului penal și liberarea de răspundere penală în legătură cu împăcarea părților.

Inculpatul Lipencov Roman a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, în baza căruia i s-a stabilit o pedeapsă penală sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă.

În temeiul art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilite lui Lipencov Roman s-a suspendat condiționat cu stabilirea unei perioade de probațiune de 3 ani.

S-a dispus încasarea din contul inculpatului în beneficiul lui Malinina Natalia a prejudiciului material în sumă de 5000 lei.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul Lipencov Roman, la data de 27 iunie 2014, în jurul orei 21:30 min., având intenția de a sustrage bunul altei persoane, aflându-se în ghereta de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 192, mun. Chișinău, urmând intenția propusă, a agresat-o fizic pe Malinina Natalia, după ce în mod deschis a sustras de pe teșgheaua magazinului bani în sumă de 5 000 lei, după ce a părăsit locul comiterii infracțiunii cauzându-i o pagubă considerabilă.

Instanța de apel, a conchis că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, care în ansamblu, dovedesc vinovăția inculpatului Lipencov Roman în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, după semnele calificative: furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță legal și întemeiat a dispus încetarea procesului penal de învinuire a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu împăcarea părților.

Cât privește al doilea capăt de învinuire, instanța de apel a considerat că, prima instanța la adoptarea sentinței incorect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și astfel, eronat a ajuns la concluzia că, inculpatul urmează a fi achitat pe motiv că fapta nu a fost comisă de către inculpat.

Instanța de apel a menționat că, contrar prevederilor art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, prima instanță în conținutul părții descriptive a sentinței de achitare, eronat a constatat fapta de jaf comisă de către inculpat ca fiind dovedită, fără indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuitului a fost trimisă în judecată, adică fără a face mențiune cu privire la fapta care se incriminează inculpatului de către organul de urmărire penală.

Cu toate că inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea jafului, instanța de apel a considerat că vina lui s-a probat cu certitudine, prin totalitatea probelor

administrare la dosar, analizate și apreciate de instanța de apel, descrise în decizie la f.d. 136 V. II, prin care s-a constatat că inculpatul Lipencov Roman, la data de 27 iunie 2014, în jurul orei 21:30 min., având intenția de a sustrage bunul altei persoane, aflându-se în ghereta de pe bd. Ștefan cel Mare și Sfânt 192, mun. Chișinău, urmând intenția propusă, a agresat-o fizic pe Malinina Natalia, după ce în mod deschis a sustras de pe tețgheaua magazinului bani în sumă de 5 000 lei, după ce a părăsit locul comiterii infracțiunii cauzându-i o pagubă considerabilă.

Astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, după semnele calificative: jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Totodată, instanța de apel a menționat că prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor părții vătămate și greșit le-a dat o apreciere critică declarațiilor, potrivit cărora, în timpul actului de jaf, partea vătămată a fost agresată fizic, mijloacele financiare sustrate fiind banii din vânzări, care ar fi fost reținuți din salariul său, iar după atacul de jaf, partea vătămată a chemat serviciul de pază „Bercut”, după care a venit și poliția.

La fel, referitor la concluzia primei instanțe precum că, potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, s-a constatat că urmărirea penală a fost pornită la data de 02.07.2014, în urma plângerii părții vătămate, depusă la data de 01.07.2014, adică după 3 zile de când ar fi avut loc jaful, instanța de apel a reținut cele declarate de către partea vătămată în cadrul ședinței instanței de apel, potrivit cărora a explicat că, imediat după comiterea jafului a chemat poliția, iar a doua zi s-a prezentat la secția de poliție pentru a depune o plângere, la ce polițiștii i-au comunicat să se apropie luni, când va fi prezent și inculpatul, ce se confirmă prin plângerea care a fost depusă pe data de 30 iunie 2014.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile oferite de către inculpat și partea vătămată pe parcursul procesului penal nu pot fi apreciate cu același grad de veridicitate, or, partea vătămată a fost prevenită de răspunderea penală pentru darea declarațiilor intenționat false și a oferit declarații sub jurământ, iar declarațiile inculpatului pot constitui o tactică de apărare în vederea eschivării de la răspundere penală, la fel și declarațiile martorului apărării care este în relație de rudenie de gradul I au fost apreciate de instanța de apel critic pe motiv că, inculpatul l-a determinat pe acesta să depună în instanță declarații incomplete, mincinoase favorabile lui în vederea eschivării inculpatului de răspundere penală pentru fapta comisă.

Instanța de apel a constatat că inculpatul Lipencov Roman a sustras din chioșcul unde partea vătămată lucrează suma de 5000 lei, bani pe care ultima i-a restituit din contul său proprietarului chioșcului, ceea ce nu a pus la îndoială că

partea vătămată Malinina Natalia a fost prejudiciată de către inculpatul Lipencov Roman cu o pagubă considerabilă în cuantum de 5000 lei.

La fel, instanța de apel a luat în considerare că partea vătămată Malinina Natalia la urmărirea penală a depus o cerere privind recunoașterea în calitate de parte civilă, de la aceasta fiind sustrasă în mod deschis suma de 5000 lei, iar în instanța de apel a solicitat să-i fie recuperat prejudiciul material cauzat prin infracțiune.

Instanța de apel a reținut că partea vătămată Malinina Natalia a fost recunoscută în calitate de parte civilă prin ordonanța din 30 iunie 2014 care a suferit un prejudiciu în sumă de 5000 lei, prejudiciu care urmează a fi recuperat din contul inculpatului Lipencov Roman.

Instanța de apel la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Codul penal, a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatului Lipencov Roman, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

La fel, instanța de apel a considerat oportună aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, ce va asigura realizarea scopului pedepsei penale, or pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului Lipencov Roman, indicând temeiurile de recurs din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, solicitând casarea deciziei cu menținerea sentinței, invocând că:

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;
- instanța de apel a fost dusă în eroare de către apelant cu privire la confirmarea vinovăției lui Lipencov Roman, pe motiv că prin prisma art.101 Cod de procedură penală, probele dovedesc nevinovăția inculpatului;
- prin șirul de acțiuni procesuale la care a participat inculpatul pe data de 27 iunie 2017 în cadrul Inspectoratului de Poliție sect. Buiucani, mun. Chișinău se adevăresc declarațiile inculpatului apreciate critic de către instanța de apel;
- la fel au fost apreciate critic declarațiile martorului apărării Lipencov Alexandr, pe motiv că este tatăl inculpatului, însă nu s-a luat în calcul că el la fel ca și partea vătămată a fost prevenit pentru darea declarațiilor intenționate false și a oferit declarații sub jurământ;

- mai mult, declarațiile părții vătămate pot fi supuse criticii pe motivul că nu sunt confirmate prin careva probe concludente, pertinente și nu coroborează cu celelalte probe reținute în speță;

- la materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma lipsa banilor din aparatul de casă, nu există un act de inventariere, lipsește plângerea din partea persoanei juridice cărei de fapt aparțin banii și nici o probă că suma pretinsă a fost reținută din plățile salariale ale părții vătămate Malinina Natalia;

- nu există vre-o probă ce ar demonstra că a fost solicitat serviciul de pază „Bercut” în ziua de 27 iunie 2014;

- potrivit ordonanței de pornire a urmăririi penale, urmărirea penală a fost pornită în urma plângerii părții vătămate depusă la data de 01.07.2014.

7. La recursul ordinar declarat de către avocatul Șontea Daniel în numele inculpatului în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în Secția reprezentare a învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Ghervas Iurie prin care a manifestat dezacordul cu recursului avocatului Șontea Daniel motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile făptuitorului, considerând afirmațiile recurentului precum că în acțiunile inculpatului nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, o modalitate de apărare ce nu constituie temei de casare a deciziei.

Mai mult, a constatat că instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor apelantului și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate, cât ține de aprecierea probelor, motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de

recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs specificat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și anume cazurile că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, precum și alegațiile recurentului aduse în susținerea acestui temei, precum că între acțiunile inculpatului și prejudiciul causal lipsește legătura causală, deoarece instanța de apel nu și-a motivat argumentele pentru care inculpatul a fost recunoscut vinovat și că probele care au fost aduse în susținerea vinovăției sunt nepertinente, Colegiul penal atestă că nu se confirmă, sunt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, or după cum rezultă din decizia instanței de apel, sunt descrise și analizate circumstanțele în care a fost săvârșită fapta de jaf de către inculpatul Lipencov Roman, coroborată cu probele din cauza penală, ce nu poate fi apreciat ca o omisiune a instanței de apel, nefiind admisă de către instanța de apel nici o eroare de fapt sau de drept, deoarece circumstanțele analizate de instanța de apel au reieșit din cumulul de probe administrat, cercetat în prima instanță și verificat în instanța de apel, apreciat corect prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, iar temeiuri de a interveni în decizia instanței de apel în această parte nu se identifică de instanța de recurs ordinar.

Colegiul penal lecturând textul recursului reține că, recurentul pledează asupra achitării inculpatului, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat, temei ce se raportează la prevederile pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, unde este stipulat că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii”.

Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea imputată, iar probele nu coroborează între ele, Colegiul penal o consideră ca neîntemeiată.

Colegiul penal reține, că instanța de apel verificând probele (f.d. 136 vol. II) în ședința de judecată, a motivat detaliat și clar soluția adoptată în urma propriei metode de apreciere a probelor, ce au servit ca temei pentru soluționarea elementelor de fapt, pe care se sprijină soluția de condamnare dispusă în cauză, expunându-se argumentat din care motive a ajuns la concluzia de vinovăție a inculpatului Lipencov Roman în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția sa, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Totodată, nu este intemeiată nici critica recurentului, în sensul pretinderii că la baza hotărârii au fost puse declarațiile părții vătămate ce pot fi apreciate critic pe motiv că nu sunt probe ce ar confirma declarațiile și nu coroborează cu celelalte probe. Dimpotrivă, instanța de recurs atestă că faptul comiterii infracțiunii anume de către inculpat se confirmă prin probele cercetate și verificate de instanța de apel.

Nu este întemeiat nici următorul motiv de critică din recursul apărătorului, precum că nu există probe ce ar confirma lipsa banilor din aparatul de casă, lipsește vreun act de inventariere, nu există probe ce ar confirma faptul că a fost solicitat serviciul de pază, aceste fapte se confirmă prin declarațiile pertinente și convingătoare a părții vătămate (f.d. 118 – 119 vol. I).

Cât ține de alegația recurentului precum că ordonanța de pornire a urmăririi penale a fost adoptată în urma plângerii părții vătămate depusă la data de 01.07.2014, Colegiul penal, conchide că potrivit materialelor din dosar (f.d. 4 vol. II) plângerea părții vătămate Malinina Natalia a fost depusă la 30.06.2014.

Instanța de recurs conchide că toate aceste probe coroborează între ele și indică direct că Lipencov Roman a comis infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărârii judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acesteia, ca fiind ilegală.

Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Totodată, în același context, urmează a se remarca, că la această etapă a procedurilor, instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanța de apel, întrucât aceasta este atributul exclusiv al primei instanțe și instanței de apel.

Din acest punct de vedere se atestă că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept prevăzute în pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și invocate de apărătorul inculpatului, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului ordinar declarat în speța dată, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șontea Daniel, în numele inculpatului Lipencov Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2016, în cauza penală privindu-l pe **Lipencov Roman XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **24 august 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin